

УНІВЕРСИТЕТ

НАУКОВІ ПОШУКИ МОЛОДИ У ТРЕТЬОМУ ТИСЯЧОЛІТТІ

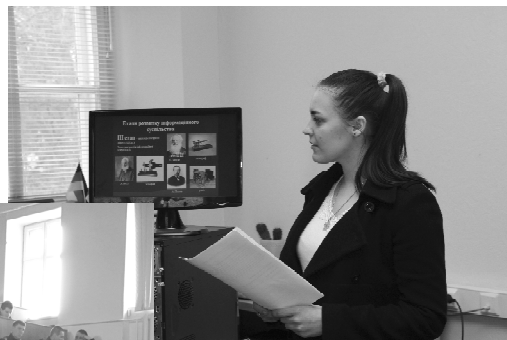
Під такою назвою щовесни в університеті традиційно проходять наукові студентські конференції, на яких студенти висвітлюють результати своїх наукових пошуків.

Науково-дослідницька робота студентів є обов'язковою у навчальному процесі, оскільки допомагає студентам формувати науковий світогляд, опановувати методи наукового пошуку, реалізовувати свої творчі здібності.

Наукове товариство творчої молоді налічує майже чотири тисячі студентів. А тому не дивно, що на студентській конференції, яка відбулася на всіх факультетах, було заплановано 874 доповіді. Як завжди досить багато було цікавих запитань, допитливі студенти почерпнули та закарбували у своїй пам'яті багато з того, що буде корисним у їхній подальшій професійній діяльності.

Відвідавши конференцію, ми безпосередньо поспілкувалися зі

міжнародну спільноту і вписатися в міжурядові угоди. І саме в цьому плані ми покладемо великі надії на молодь, на їхнє нове мислення, ентузіазм та енергію творення.

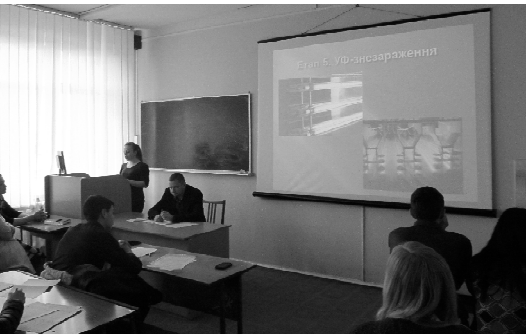
Отож, на нашу думку, саме наукова робота, участь у наукових конференціях допомагає виявити творчих особистостей, які в майбутньому зможуть стати в авангарді інноваційного розвитку національної економіки.

Повертаючись до конференції, ми вважаємо, що програма її є дещо перенасиченою. Деякі доповіді, особливо молодших курсів, не містять ні інноваційних досліджень, ні навіть елементів наукового пізнання. І тут, напевно, потрібно проявити ініціативу деканам та відповідальним НТТМ на факультетах. Адже, після заслуховування усіх доповідей

студентами. На наше запитання, чи подобається їм така форма звітування про наукові пошуки, вони відповідали ствердно, а деякі навіть пропонували збільшувати відведений на доповіді час. Найбільш глибокі науково обґрунтовані доповіді були відзначені грамотами і подяками. Отже все було традиційно добре організовано і на високому рівні. Здавалося б можна бути задоволеними проведенням заходом. Проте, сьогодні ми живемо зовсім в іншому вимірі, будуюмо нову країну. За короткий час наша держава має відродитися, модернізуватися, а це можливо лише через інноваційний розвиток економіки країни, інтелектуалізацію суспільства.

І тут доречно буде сказати, що уже протягом двох місяців в університеті працює робоча група зі створення міжнародного інноваційно-інвестиційного центру. В цьому плані уже є багато напрацювань. Зокрема, 4-5 березня делегація нашого університету на чолі з ректором А.С. Даниленком

на засіданнях гуртків, на конференцію мають виноситися кращі з кращих. Окрім того, більш виваженим має бути вибір тематики, яка інколи повторюється з року в рік.

На нашу думку, також має бути іншим підхід до заслуховування результатів досліджень магістрантів, адже це майбутні науковці. Тому цього року у рамках тижня науково-дослідної роботи, який проводиться у травні, ми започатковуємо проведення наукової конференції магістрантів, щоб вони мали можливість презентувати результати своїх наукових досліджень, які будуть покладені в основу їхніх випускних магістерських робіт.

Ми переконані, що наша студентська молодь розумна, креативна, патріотична і за нею майбутнє.

Т.М. Царенко, начальник ВНДІД

Вітаємо ювілярів!

Нещодавно відсвяткувала свій золотий ювілей доктор економічних наук, професор, завідувач кафедри фінансів та кредиту, директор Інституту економіки і бізнесу, відмінник освіти України **ОЛЬГА МИРОНІВНА ВАРЧЕНКО**

Вона народилася в с. Іза Хустського району Закарпатської області. З відзнакою закінчила економічний факультет Харківського сільськогосподарського інституту імені В.В. Докучаєва. У 1993 році захистила дисертацію на здобуття наукового ступеня кандидата економічних наук в Українському державному аграрному університеті, у 2005 році – докторську дисертацію з проблеми формування та регулювання ринку цукру в Україні.

Понад 20 років Ольга Миронівна працює в нашому університеті, успішно пов'язуючи практичну педагогічну діяльність з науковими пошуками.

Ольга Миронівна знаний в Україні вчений-економіст, до думки якого прислуховуються. Винятково важливими для науки і практики є розроблені нею нові підходи та управлінські методи із досвіду передових країн світу щодо запровадження і ефективного використання сучасного маркетингового інструментарію у сільськогосподарському виробництві.

Її наукові здобутки втілені в понад 90 наукових працях, серед яких 4 монографії. Вона автор трьох навчальних посібників («Логістика», «Фінансовий менеджмент», «Інноваційний менеджмент»), які затверджені Міністерством освіти і науки України та рекомендовані для підготовки фахівців економічного профілю.

Доля дарувала ювілярці активне і цікаве життя. Притаманний їй талант дослідника, поможений на глибокі знання, здібність до наукового пошуку, невичерпну енергію та працелюбність стали запорукою її життєвого успіху.

Своїми невичерпними знаннями, досвідом і талантом ученого Ольга Миронівна щедро ділиться з молодими науковцями. За її керівництва підготовлено дві докторські та вісім кандидатських дисертацій, готуються до захисту ще одна докторська та три кандидатські.

Ольга Миронівна – це великий і доброзичливий світ, де панують душевність та сердечна ширість прекрасної жінки і талант та творча енергія вченого. Це – серце, відкрите назустріч людям, і душа, що постійно прагне творити добро. Сьогодні вона у розквіті творчих і життєвих сил.

Колектив університету щиро вітає Ольгу Миронівну з ювілеєм і бажає міцного здоров'я, високого злету душі та гармонії з навколишнім світом!

Хай і далі благословенна доля веде Вас по життю та збагачує мудрістю, творчим натхненням і радістю наукового пізнання світу!

Колектив кафедри фізичного виховання вітає завідувача кафедри, заслуженого працівника фізичної культури і спорту України, кандидата біологічних наук,

доцента,

почесного громадянина м. Біла Церква

ДУДНИКА

Олександра Кириловича

з **60-річчям!**

О.К. Дудник закінчив факультет фізичного виховання Вінницького державного педагогічного інституту у 1982 році. З 1985 по 1988 працював тренером по санно-бобслейному спорту у спортивному клубі "Буревісник", підготував тут одного майстра спорту міжнародного класу та 4 майстрів спорту з бобслею.

З 1988 року Олександр Кирилович очолює кафедру фізичного виховання. За цей період було підготовлено 6 студентів-учасників Олімпійських ігор, наш університет став шестинаразовим переможцем Всеукраїнських спортивних ігор серед ВНЗ Мінагрополітики України (у 2004, 2006, 2008, 2010, 2012, 2014 роках).

Олександр Кирилович автор багатьох наукових та науково-методичних праць з фізіології спорту та рухової активності. Відзначений нагородами Київської обласної адміністрації, Комітету фізичного виховання та спорту, Міністерства науки і освіти України.

Шановний Олександр Кириловичу!

Прийміть наші щирі вітання з Днем народження! Нехай доля буде до Вас привітною, життєва дорога буде довгою і на ній зустрічаються вірні друзі та колеги. Бажаємо міцного здоров'я, удачі, щастя, здійснення всіх мрій та задумів, творчої наснаги!

відвідала Словачку Республіку і започаткувала співпрацю з сільськогосподарським університетом міста Нітра. Тепер ми маємо подати пропозиції, які можуть зацікавити словацьку сторону та

ВІТАЄМО ПЕРЕМОЖЦІВ І етапу студентської олімпіади з ”Ветеринарної медицини“

11 березня на факультеті ветеринарної медицини був проведений І-й етап Всеукраїнської студентської олімпіади зі спеціальності ”Ветеринарна медицина“ серед студентів ОКР ”Бакалавр“. До програми були включені запитання із дисциплін: акушерства, терапії, хірургії, паразитології, патологічної анатомії, епізоотології та ветеринарно-санітарної експертизи.

Оцінювали знання студентів журі у складі: професорів Головаха В.І. (голова), Ільницького М.Г.; доцентів: Власенко С.А., Гончаренка В.П., Утененка М.В., Білика С.А., Хіцької О.А. за 10 бальною шкалою. Критерієм оцінювання були глибина знань, рівень мислення, відповіді на поставлені запитання.

За результатами І етапу Олімпіади визначено 3 переможці: І місце – Гільмутдінова Ольга Миколаївна (4 курс); ІІ місце – Головаха Ірина Володимирівна (4 курс); ІІІ місце – Мостова Анастасія Василівна (4 курс). Ці студенти будуть представляти університет на Всеукраїнській студентській олімпіаді у Дніпропетровську.

Бажаємо їм подальших успіхів та перемог!

**Івасенко Б.П., декан ФВМ,
Тишківська Н.В.,** відповідальна за проведення олімпіад на факультеті

Студентська науково-практична конференція на БТФ

На державній науково-практичній конференції «Новітні технології виробництва та переробки продукції тваринництва» були підсумовані розробки та наукові пошуки студентів БТФ. Всього працювало шість секцій: технологія виробництва продукції крупного і дрібного тваринництва, технологія виробництва і переробки продукції тваринництва; технологія кормів та годівлі сільськогосподарських тварин; селекція сільськогосподарських тварин; гігієнічне забезпечення технологій виробництва та переробки продукції тваринництва; органічна та біологічна хімія.

У роботі конференції взяли участь 440 студентів. На секціях було заслухано 108 доповідей, більшість з яких базувалися на результатах досліджень, виконаних нашими студентами в ННДЦ БНАУ, науково-дослідних установах, у кращих господарствах різної форми власності.

Тематика наукових досліджень тісно пов'язана із науково-дослідною роботою кафедр факультету і присвячена актуальним питанням сучасного тваринництва: впровадженню енерго-ресурсозберігаючих технологій виробництва та переробки молока, м'яса, яєць, меду, заготівлі кормів та їх раціональному згодовуванню; застосуванню новітніх досягнень; селекції сільськогосподарських тварин; санітарно-гігієнічним параметрам мікроклімату; кращим розробкам у галузі органічної та біологічної хімії.

На секціях доповідаючим було поставлено понад 200 запитань, в обговореннях доповідей виступили 37 викладачів і студентів.

Перші місця вибороли студенти: Білий В.Ю. (кер. – проф. Бомко В.С.), Кравчук О.М. (кер. – викладач Поліщук Н.В., ТЕК БНАУ); Біленька Т.О. (кер. – викладач Грібанова А.А., Тульчинський технікум ветеринарної медицини БНАУ); Шинкарук Н.В. (кер. – доц. Ткаченко С.В.); Андрійчук Б.В. (кер. – асист. Безпалый І.Ф.); Хромов П.П. (кер. – Девеча І.О.).

Другі місця: Кваша О.В. (кер. – доц. Сломчинський М.М.); Почтар Н.В. (кер. – доц. Надточій В.М.); Баран І.С. (кер. – асист. Гришко В.А.); Антонюк А.А. (кер. – доц. Старостенко І.С.); Лисенко С.В. (кер. – доц. Борщ О.В.); Гейвах О.А. (кер. – доц. Пономаренко Н.В.).

Треті місця: Пашенко В.С. (кер. – асист. Недашківська Н.В.); Ященко А.А. (кер. – доц. Гребельник О.П.); Андрющенко І.В. (кер. – викладач Чала І.Т., ТЕК БНАУ); Поступаленко М.В. (кер. – доц. Ставецька Р.В.); Вакуленко Д.О. (кер. – асист. Машкін Ю.О.), Фесенко К.Д. (кер. – доц. Цехмістренко О.С.).

На підсумковому засіданні виступаючі відзначили особливу активність студентів у роботі конференції у 2015 році, вона збагатила учасників новітньою науковою інформацією, яка особливо стане в пригоді майбутнім бакалаврам та спеціалістам напередодні захисту випускних робіт та здачі державних екзаменів.

Декан факультету професор Бомко В.С. нагородив переможців грамотами, цінними подарунками та побажав не зупинятися на досягнутому, а ще більше докладати зусиль на ниві науки.

В.Ф. Фесенко, доцент, консультант НТТМ БТФ

ФУТБОЛЬНІ БАТАЛІЇ, ПРИСВЯЧЕНІ ЖІНКАМ-УЧАСНИЦЯМ АТО

Нещодавно на факультеті права та лінгвістики традиційно відбулися змагання з жіночого футболу, присвячені жінкам-учасницям АТО.

Змагання проходили в дитячо-юнацькій спортивній школі №1. На турнірі були присутні декан факультету права та лінгвістики Борщовська В.Д., директор спортивної школи Гончаренко Ю.А., завідувач кафедри фізичного виховання Дудник О.К. та голова студентського самоврядування Білий Вадим. Участь у змаганнях взяли 5 команд: 1-4 курси правознавців та команда філологів.

Усі матчі відбувалися у напруженій безкомпромісній боротьбі, оскільки кожна команда прагнула здобути перемогу. Трибуни були переповнені уболівальниками, серця яких сповнені патріотизмом. Справжні баталії на майданчику, бурхливі емоції глядачів і спортсменів – так проходив кубковий турнір. Учасниці змагань проявили себе з найкращого боку і вражали технічною та самовідданою грою.

Впевнену перемогу у напружених змаганнях завоювала команда 3-го курсу, срібними призерами стала команда 4-го курсу, а бронзовими призерами стала команда філологів. Кращим гравцем турніру стала Драчук Тетяна – студентка 3-го курсу, кращим бомбардиром – Соїма Вікторія студентка 1-го курсу філологів, кращим воротарем – студентка 4-го курсу Постолата Жанна.

Команди-переможниці були нагороджені пам'ятним кубком, грамотами, солодощами та подарунковим сертифікатом.

Вітаємо спортсменів з перемогою і бажаємо подальших успіхів! Слава Україні!

Березенко Владислава, студентка 3 курсу

Революція Гідності, а слідом – Вітчизняна війна, яку ось уже цілий рік вимушено веде український народ – суттєво змінили нас. Українці не лише відновили свої давні козацькі риси – хоробрості, мужності, саможертвості в боротьбі за власну Гідність, Правду та Справедливість, але й навчилися уважності і навіть прискіпливості. Адже ті, кого ми не лише називали, але насправді вважали найближчим, «братським» народом – повелися зухвало, підступно та зверхньо. Вони підтримують свого керівника, котрий стверджує, що нас взагалі-то й немає, бо ми з росіянами нібито «єдиний народ», що ніби-то наша держава, це якась випадковість, це помилка – «искусственное образование» і т. п. нісенітниця. Тож за таких обставин – усе, що пов'язане з Московією ми вимушені перевіряти, аби не вгрузнути знову «во лжи». За цих обставин у багатьох людей постає питання про роль Української Православної Церкви Московського патріархату в історії та сучасності.

Сьогодні ієрєй московського патріархату утримують у своїх лабетах більшість української пастви, страшаючи ніби-то «незаконністю, неканонічністю, розкольніцькою природою постання» патріархату Київського. Але чи багато хто з українців знає, що і сама патріархія московська виникла не законно та аж двічі переривала канонічну тяглість впродовж історії свого існування.

Спочатку, вона ліквідувалася у 1721 р. Петром І, що на людських кістках будував свою імперію. Він створив тоді Священний синод, на чолі зі світською особою – обер-прокурором, аби церкву зручніше було використовувати служницею для задоволення справ імперії. Цей, так званий, синодальний період затримався аж до 1918 р., коли більшовики, аби показати свою «народність» поновили патріаршество. Проте, коли влада більшовицька затвердилася, впродовж кривавих 30-х рр. вони ліквідували патріаршество, розв'язавши справжню війну проти церкви та релігії, із нищенням священних та руйнацією культових споруд. Знову поновлено московське патріарше життя було у 1943 р. Сталіним, аби заручитися моральною підтримкою з боку суспільства в умовах війни.

УКРАЇНЦІ ПОТРЕБУЮТЬ МОЛИТВИ ЗА УКРАЇНУ

Такі перипетії не перешкоджають росіянам бути впевненими, що церква московської патріархії “канонічна і священна”. Й українці, століттями страждаючи від людодержерської політики петербурзьких та московських тиранів й досі мають вірити у “святість благочестя” московської церкви, яка прислугувала імперії впродовж XVIII – XIX ст. та відроджувалася й виживала “під пильним наглядом” ВКП(б)-КПРС та МДБ-КДБ впродовж другої половини XX ст. Водночас, українцям нібито не законно мати свого, питомо Українського патріарха й ми маємо неодмінно перебувати у канонічному зв'язку з московським патріархом, бо так “історическі сложилося”. Тож згадаймо основні події історії нашої Української Церкви.

Україна-Русь прийняла хрещення у час правління князя Володимира Великого у 988 р. з Константинополя, від Вселенського патріарха. Тож звідти прийшла й наша церковна ієрархія. Вселенські патріархи прислали до Києва митрополитів, зазвичай греків. В Україні-Русі, князі ніколи не мали тиранічної, абсолютної влади. Князі київські не змогли також поставити собі на службу Церкву, так як це було у Візантійській імперії, а згодом у Московському царстві та Російській імперії. Між світською та церковною владою у Київській Русі були стосунки, як називають сучасні дослідники, “симфонії” (тобто, співпраці) – гармонія взаємодії та взаємозалежності.

Із настанням монгольського іґа у 1240 р. Київська митрополія почала переживати скруту та занепад. Відомо також, що князі північніших від України земель – Володимирські, Суздальські, а згодом Московські почали виборювати у катанів Орди “золоті ярлики”, тобто право управляти та збирати данину із усіх земель від імені ординців. Отож під покровительством такого вірного ординського катана князя у 1299 р. переїхав до міста Володимира-на-

та у 1415 р. було поновлено Київську митрополію. Таким чином, Київська і Московська митрополії почали співіснувати окремо та незалежно.

В умовах поступового нищення турками-сельджуками Візантійської імперії (остаточно вона припинила існувати у 1453 р.) надзвичайно послаблювалася вага впливовості Вселенського, Константинопольського патріарха. Користаючись скрутним політичним та матеріальним становищем патріархів, московські князі розпочали домагатися унезалежнення московської митрополії. У 1448 р. собором єпископів великого князівства Московського було не канонічно, без благословення Вселенського патріарха призначено митрополитом Іону. Й подальші 140 років Москва продовжувала самостійно змінювати своїх митрополитів, створивши тоді ж концепцію, що вона є спадкоємницею Риму й Царгорода – “третім Римом” – охоронцем “чистоти православ'я”.

1588 р. на землі Московії у пошуках матеріальної підтримки необачно завітав Вселенський патріарх Єремія II (Транс). Від нього ультимативно зажадали, аби він висвятив неканонічного митрополита московського на патріарха. Відмова Єремії затримала його на півроку в московській неволі. А у 1589 р. з'явилося патріаршество московське.

Київська митрополія впродовж століть, що розглядаються залишалася підпорядкованою Вселенському патріарху. Характерно, що Українська православна Церква виступила з палкою підтримкою Богдана Хмельницького та

українського війська в ході Національно-визвольної війни та відновлення власної Української (козацької) держави. Водночас, українське духовенство рішуче не підтримало рішення гетьмана Б. Хмельницького щодо укладання військово-політичного союзу із Московським царством і відмовлялося присягати на вірність царю. Зрештою, ця остерога підтвердилася. Москва із союзника перетворилася на поневолювача, і вже у 1667 р. підписала із Польщею (проти якої Хмельницький запросив воювати) Андрусівське перемир'я, поділивши Україну по Дніпру.

Подальша історія другої половини XVII та XVIII ст. стала часом поступового нищення української автономії. Одним із найперших заходів на цьому шляху стало перепідпорядкування Київської митрополії з-під канонічної юрисдикції Вселенського патріарха до Московського, що сталося вже у 1686 р. шляхом підкупу Вселенського патріарха Діонісія IV, аби той визнав правосильність такого акта. За порушення церковних канонів Собор єпископів Константинопольського патріархату позбавив Діонісія IV патріаршого престолу. А Українська православна Церква стала тоді на шлях зросійщення.

Московська патріархія, за історичною традицією залишаючись вірною державі, й нині підтримує, пропагує та освячують усі дії світської влади. Водночас, остання, як бачимо, реанімувала та оголосила імперські амбіції своєю ідеологією, широко пропагуючи їх не лише в середині країни, а й по всьому світу. Тож проект так званої “Новоросії”, це тепер також справа й московської церкви.

Українці свій вибір зробили – воюючи проти проекту “Новоросії”, ми виборюємо собі свободу, аби не стати “гарматним м'ясом” для реалізації московськими стратегіями більш глобального проекту – “строїтельства русского міра”. Українці жадають бути повноправними господарями на своїй землі, не зазіхаючи на чуже. А ось церкви, яка підпорядкована московській патріархії, потрібно відповісти на питання: вона насправді є Українською, чи лише так називається? Вона молиться разом з українським народом за наше право, зберігаючи людську гідність лишишись господарями в рідній хаті, чи вона молиться тільки “за всіх і за вся”?

Ю.С. Земський, доктор історичних наук

Колектив університету глибоко сумує з приводу смерті доцента кафедри суспільно-гуманітарних дисциплін
Нестерова Олександра Васильовича
та висловлює щире співчуття рідним і близьким

Колектив університету глибоко сумує з приводу смерті начальника служби охорони
Заріцького Леоніда Миколайовича
та висловлює щире співчуття рідним і близьким

Колектив ветеринарного факультету висловлює щире співчуття доценту кафедри ветсанекспертизи та патанатомії
Яхновській Олені Володимирівні
з приводу смерті батька
Володимира Семеновича.

Колектив ветеринарного факультету висловлює щире співчуття доценту кафедри ветсанекспертизи та патанатомії
Джмільно Володимирі Івановичу
з приводу смерті батька
Івана Єрастовича

УНІВЕРСИТЕТ

газета Білоцерківського національного аграрного університету
Головний редактор **В.В. Сахнюк**.
Відповідальний за випуск **М.О. Сокольська**.
Редактор **С.О. Заїка**. Технічний редактор **Л.В. Косякова**.
Коректор **О.М. Трегубова**. Фото: **О.М. Грубчак**.

За достовірність інформації відповідальність несе автор. Думка редакції не завжди збігається з думкою авторів. Редакція залишає за собою право редагувати та скорочувати текст.

Адреса редакції: м. Біла Церква,
Соборна пл. 8/1. Телефон 33-11-01.
e-mail:redakciaviddil@ukr.net

Комп'ютерна верстка. Обсяг 0,5 друк. арк.
приведеного до формату двох полос газети
формату А3. Свідчення Серія КІ № 1249-пр.
Підписано до друку
19.03.2015 р.
Тираж 1000.